

Юрій Дунаєв
Україна, Київ
(dunaev.levitski@gmail.com)

ПРО МАГНІТНІ ПОЛЯ НЕБЕСНИХ ТІЛ СФЕРИЧНОЇ ФОРМИ
(MAGNETIC FIELDS OF SPHERICAL ASTRONOMIC BODIES)

© Юрій Дунаєв, 2017

Анотація

Магнітні поля небесних тіл сферичної форми залежать головним чином від їх розмірів і кутової швидкості обертання. Величини магнітних полів небесних тіл сферичної форми можна обчислити за формулою $B = B_T \frac{R^3}{T}$, де B_T є магнітним полем Землі, а R і T є радіусом тіла і його періодом обертання в порівнянні до радіусу і періоду обертання Землі,

Ключові слова

Магнітні поля, магнетизм Землі, динамо, планети Сонячної системи, Сонце

В моїй статті [1], опублікованій в GSJ у 2010 році висловлювалась думка про те, що магнетизм Землі, Сонця, планет сонячної системи і інших астрономічних тіл є продуктом їх обертання і для свого пояснення не потребує ніяких електричних струмів.

В моїй пізнішій статті [2] надавались приклади магнетизму планет сонячної системи і їх сателітів, спричиненого їх обертанням навкруг їх власних осей обертання і без ніякої участі електричних струмів.

На жаль, сучасна наука ще й досі продовжує обстоювати думку про те, що причиною виникнення магнетизму небесних тіл є переміщення їх глибинних мас, котре буцімто створює електричні струми, навкруг яких і утворюються магнітні поля (так звані «динамо») [3]. Це стосується пояснень магнетизму і Землі, і Сонця, і інших небесних тіл.

В моїй сьогоднішній статті, продовжуючи думки, висловлені в зазначених вище попередніх статтях, я маю намір їх детальніше обґрунтувати і запропонувати хоча б приблизну розрахункову формулу.

В усіх моїх публікаціях я розглядав газистий ефір як середовище, в котрому його мініскюльні частки (елони) хаотично рухаються у всі боки, кожна зі своєю швидкістю, причому якщо ці швидкості просумувати, одержимо нуль. Така картина нагадує спокійне безвітряне повітря. Але так само як і в повітрі, в ефірі можуть виникати свої ефірові вітри, з котрими на мою думку сучасна наука асоціює магнітні поля. Ефірові вітри спричиняються взаємодією з ефіром фізичних тіл, і така взаємодія є тим результативнішою, чим більшу швидкість відносно ефіру мають ці тіла. Серед усіх фізичних тіл найбільшими швидкостями наділені електрони (наприклад, орбітальні електрони молекули водню мають швидкість лише у 273 рази меншу за швидкість світла у вакуумі [4]), унаслідок чого магнітні поля, виникаючі при взаємодії ефіру з електронами, є найпомітнішими; і

мабуть саме з цієї причини сучасна наука пояснює магнітні моля, що виникають навкруг обертових небесних тіл, буцімто існуючими в їх внутрішніх шарах електричними струмами.

Відповідно до існуючих літературних даних [5] обертання сферичного тіла з радіусом R навкруг власної осі з кутовою швидкістю ω в рідині з в'язкістю μ потребує прикладання до цього тіла крутного моменту

$$\tau = 8\pi R^3 \mu \omega \quad (1).$$

Зв'язок між формулою (1) і виникненням магнітних полів, охоплюючих астрономічні тіла, обертові в газистому ефірі, можна знайти, уявивши, що обертання цих тіл відбувається під впливом крутного моменту, що виникає унаслідок дії механізму, описаного в моїй статті [6]. Зазначене обертання, відбувається супроти опору газистого ефіру і призводить до виникнення у ньому елонових потоків, що ми їх сприймаємо як магнітні поля. Інтенсивність цих потоків має дорівнювати прикладеному крутному моменту, що визначається формулою (1).

Якщо для порівняння з магнітним полем Землі відкинути в формулі (1) однакові для всіх порівнюваних небесних тіл 8π і μ , величину магнітного поля будь-якого астрономічного тіла сферичної форми можна буде обчислювати за формулою

$$B = B_T \frac{R^3}{T} \quad (2),$$

де B_T є магнітним полем Землі, котре за даними вимірювань на її поверхні [3] становить від 0,25 до 0,65 гаусів (0,25 – 0,65 мікротесла), R є діаметром тіла в порівнянні до діаметру Землі, а T є його періодом обертання, поділений на період обертання Землі.

Для одержання порівняльних даних по відношенню до Землі приймаємо $B_T = 1$. Обчислення проводимо за формулою (2) в Таблиці, в котрій вихідні данні стосовно планет Сонячної системи були запозичені з сайту [7], а такі ж данні стосовно Сонця з [8].

Таблиця

Небесне тіло	Радіус (земних радіусів)	Період обертання (земних діб)	Магнітне поле обчислене за форм. (2)	Магнітне поле (опубліковані порівняні данні)	Відношення опубл. даних до обчислених	Відношення обчислених даних до опубл.
1	3	4	5	6	7	8
Меркурій	0.3829	58.785	0.000955	0.0006	0.6283	1.5917
Венера	0.9499	243.686	0.003517	0.00		
Земля	1	1	1	1.000	1	1
Марс	0.5320	1.02876	0.003419	0.00		
Юпітер	10.973	0.41467	3186.204	19519	6.1275	0.1632
Сатурн	9.1402	0.44622	763.602	578	0.7569	1.3211
Уран	3.9809	0.72030	87.585	47.9	0.5469	1.8285
Нептун	3.8647	0.67309	85.7579	27.027	0.3152	3.173
Плутон	0.1876	6.405	0.001031	0.00		
Сонце	109	25.38	51026	9804	0.1921	5.2046

Як свідчать данні Таблиці, результати обчислень за формулою (2) в основному збігаються з офіційними даними вимірювань, що може свідчити про її справедливість. Існуючі розбіжності

можна пояснити розбіжностями у величинах магнітних полів в різних місцях того чи іншого тіла а також і неточностями самих вимірювань.

Висновки:

- 1) Магнітні поля небесних тіл сферичної форми залежать головним чином від їх розмірів і кутової швидкості обертання,
- 2) Величини магнітних полів небесних тіл сферичної форми можна обчислити за формулою $B = B_T \frac{R^3}{T}$, де B_T є магнітним полем Землі, а R і T є його радіусом і періодом обертання в порівнянні до радіусу і періоду обертання Землі,

Бібліографія:

- 1) Юрій Дунаєв, ПРИРОДА МАГНЕТИЗМУ. МАГНЕТИЗМ НА ЗЕМЛІ І В КОСМОСІ, <http://gsjournal.net/Science-Journals/Research%20Papers/View/1710> , 2010
- 2) Юрій Дунаєв, «ДИНАМІКА НЬЮТОНА, МАГНЕТИЗМ І ЕФІР, частина 2, <http://gsjournal.net/Science-Journals/Research%20Papers/View/4101>, 2012
- 3) https://en.wikipedia.org/wiki/Earth%27s_magnetic_field
- 4) Юрій Дунаєв, НАСКІЛЬКИ Є МІЦНИМ ФУНДАМЕНТ КВАНТОВОЇ МЕХАНІКИ <http://gsjournal.net/Science-Journals/Research%20Papers/View/1700>, 2009
- 5) <https://physics.stackexchange.com/questions/56796/drag-on-a-spinning-ball-in-fluid> ,
- 6) Юрій Дунаєв, ПОХОДЖЕННЯ ОБЕРТАЛЬНОГО РУХУ НЕБЕСНИХ ТІЛ, АТОМІВ, МОЛЕКУЛ І СУБАТОМНИХ ЧАСТОК, <http://gsjournal.net/Science-Journals/Research%20Papers/View/4158>, 2012
- 7) <http://www.astronomynotes.com/tables/tablesb.htm>
- 8) <https://en.wikipedia.org/wiki/Sun>